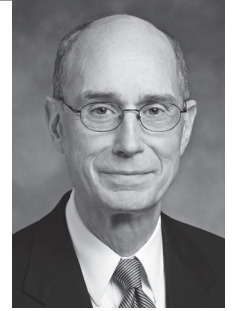

președintele
Henry B. Eyring
primul consilier în
Prima Președinție

Ce mare va fi bucuria voastră

Puține bucurii în viață sunt mai plăcute și mai durabile decât aceea de a ști că i-ați ajutat pe alții să primească în inimile lor Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Fiecare membru al Bisericii poate avea parte de această bucurie. Când am fost botezați, am făcut promisiunea că vom „[fi] martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile în care se întâmplă să [ne aflăm], chiar până la moarte, ca să [putem] fi mântuiți de Dumnezeu și să [ne numărăm] printre aceia de la învierea dintâi, pentru ca să [putem] avea viață veșnică” (Mosia 18:9).

Toți membrii acceptă o parte din porunca dată Bisericii de a face cunoscută lumii Evanghelia lui Isus Hristos oriunde și atâta timp cât trăiesc. Domnul a spus clar acest lucru: „Iată, v-am trimis să mărturisiți și să avertizați oamenii și se cuvine ca fiecare om care a fost prevenit să-l avertizeze pe aproapele său” (D&L 88:81). Misionarii cu timp deplin trebuie să aibă puterea de a-i învăța pe aceia care încă nu sunt membri ai Bisericii. Membrii Bisericii trebuie să aibă puterea de a-i găsi pe aceia pe care Domnul i-a pregătit pentru ca misionarii să-i învețe.

Trebuie să ne exercităm credința că Domnul a pregătit oameni în jurul nostru pentru a fi învățați. El știe cine sunt ei și când sunt pregătiți, iar El ne poate îndruma către aceștia prin puterea Duhului Sfânt și ne

dă cuvintele pentru a-i invita să fie învățați. Promisiunea Domnului dată unui misionar în anul 1832 este, de asemenea, promisiunea pe care El ne-a dat-o și nouă prin însărcinarea de a găsi oamenii pregătiți pentru a fi învățați de către misionari. „Și Eu voi trimite asupra lui pe Mângâietor, care îl va învăța adevărul și calea unde trebuie să se ducă; și în măsura în care este credincios, îl voi încorona din nou cu snopi” (D&L 79:2-3).

Iar promisiunea unei mari bucurii pentru misionarii credincioși este și a noastră, ca membrii credincioși care facem totul din inimă pentru munca misionară:

„Și acum, dacă bucuria voastră va fi mare cu un singur suflet pe care l-ați adus la Mine, în împărăția Tatălui Meu, ce mare va fi bucuria voastră, dacă veți aduce mai multe suflete la Mine!

Iată, voi aveți Evanghelia Mea în fața voastră și stânca Mea și Salvarea Mea.

Cereți Tatălui în numele Meu, crezând cu credință că veți primi și veți avea Duhul Sfânt, care arată tot ceea ce este necesar pentru copiii oamenilor” (D&L 18:16–18).

Pe lângă Duhul Sfânt care ne ajută să-i recunoaștem și să-i invităm pe cei care sunt gata să fie învățați, Domnul a chemat și a pregătit conducători care să ne îndrume. Într-o scrisoare datată 28 februarie 2002, Prima Președinție a desemnat episcopilor și episcopioilor o

responsabilitate sporită față de munca misionară.¹ Cu ajutorul consiliului episcopiei sau al ramurii, comitetul executiv al preoției stabilește un plan misionar al unității. Acel plan cuprinde sugestii despre modul în care membrii îi pot găsi pe cei pregătiți pentru a fi învățați de către misionari. Există o persoană chemată să fie conducător al muncii misionare din episcopie sau din ramură. Acel conducător al muncii misionare are o legătură strânsă cu misionarii cu timp deplin și cu simpatizanții lor.

Există multe căi prin care vă puteți îndeplini mai bine obligația personală de a ajuta la găsirea oamenilor care să fie învățați de misionari. Calea cea mai simplă va fi cea mai bună.

Rugați-vă să fiți îndrumați de Duhul Sfânt. Vorbiți cu conducătorii locali și cu misionarii, cerându-le sugestii și promițându-le ajutorul dumneavoastră. Încurajați-i pe cei implicați cu dumneavoastră în această lucrare. Și fiți, oricând, un martor în ceea ce spuneți și faceți, despre faptul că Isus este Hristosul și că Dumnezeu răspunde rugăciunilor.

Mărturisesc că Duhul Sfânt vă va conduce către cei care caută adevărul pe măsură ce vă rugați și lucrați pentru a obține acea îndrumare. Și știu din experiență că bucuria voastră va fi permanentă împreună cu cei care aleg să primească Evanghelia în inimile lor și, apoi, să îndure cu credință.

NOTĂ

1. Vezi „News of the Church: Ward and Branch Missionary Work Emphasized”, *Liahona*, aug. 2002, p. 4.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

- *Predarea, nu este chemare mai mare* ne instruește să-i încurajăm pe cei cărora le predăm să stabilească țeluri care să-i ajute să trăiască în conformitate cu principiile pe care le-au învățat (vezi pagina 159). Împreună cu familia, încercați să identificați binecuvântările muncii misionare așa cum au fost menționate de președintele Eyring și, dacă sunteți inspirați, invitați familia să stabilească țeluri pentru împărtășirea Evangheliei.
- Puteți discuta cu familia despre căile de împărtășire a Evangheliei, amintindu-vă sfatul președintelui Eyring, și anume „calea cea mai simplă va fi cea mai bună”.

Pentru a învăța mai mult despre consultări, vedeți *Predarea, nu este chemare mai mare*, pagina 160.

TINERET

Numărul mare de misionari din viața mea

de Elizabeth S. Stiles

Când am mers la Biserică în prima duminică împreună cu misionarii, am recunoscut oameni alături de care crescusem și pe care îi știam din comunitate. Am văzut-o pe una dintre cele mai bune prietene ale mele de la școală, pe secretarele de la școala elementară și de la liceu, o fată cu care nu fusesem prea drăguță în trecut și chiar un tânăr băiat de care am fost cândva îndrăgostită în secret.

Fiecare dintre aceste persoane a avut o influență de durată asupra mea. Cea mai bună prietenă a mea era o femeie de o mare integritate și, datorită ei, am ales să fiu în continuare simpatizantă a Bisericii. Secretarele care mi-au amintit de școală m-au ajutat să știu că sunt importantă. Am învățat despre dragostea pioasă și despre caritate de la tânăra fată care m-a acceptat în pofida comportării mele din trecut, mai deloc amabilă față de ea. Iubirea mea din tinerețe era un exemplu foarte bun, i-am recunoscut lumina și am vrut să fiu în preajma lui.

Aceste experiențe m-au ajutat să învăț că, chiar înainte de prima mea discuție cu misionarii, Tatăl Ceresc mă pregătise să primesc Evanghelia prin intermediul oamenilor pe care i-a adus în preajma mea. De la ei am învățat că lucrurile mici pe care le facem pot avea un impact mare. Cel mai important, am învățat că munca misionară începe cu mine.

COPII

Evanghelia – un dar ce trebuie împărtășit

Cuvântul *Evanghelie* se referă la toate învățăturile și rânduielile date nouă de către Isus Hristos și profeții Săi. Evanghelia este precum un coș plin cu daruri de la Tatăl Ceresc. Dumneavoastră puteți ajuta ca aceste daruri să fie oferite altor oameni. Cu cine ați putea împărtăși darul Evangheliei?

Citiți fiecare dintre aceste versete din scriptură și faceți o listă cu darurile care sunt incluse în Evanghelie sau extrageți câteva dintre ele.

1. Iacov 5:14-15
2. Mosia 16:6-7
3. 3 Nefi 18:1-10

4. D&L 20:72-73
5. D&L 33:16
6. D&L 89:4, 18-21
7. D&L 132:46
8. D&L 137:10
9. D&L 138:32-34

Credință • Familie • Alinare

O restaurare a tuturor lucrurilor

Studiați acest material și, dacă este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să vă întăriți surorile și să faceți ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

Profetul Joseph Smith a organizat Societatea de Alinare ca fiind o parte esențială a Bisericii. În calitate de președinție, noi sperăm că vă putem ajuta să înțelegeți de ce este importantă Societatea de Alinare în viața dumneavoastră.

Știm că femeile din Noul Testament au arătat credință în Isus Hristos și au participat la lucrarea Sa. În Luca 10:39 se vorbește despre Maria, care „s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui”. În Ioan 11:27, Marta depune mărturie despre Hristos: „Da, Doamne», I-a zis ea, «cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume». În Faptele apostolilor 9:36, 39 se vorbește despre „o ucenică numită Tabita... Ea făcea o mulțime de fapte bune... Toate văduvele l-au înconjurat... și i-au arătat hainele și cămășile, pe care le făcea [ea]”. Fivi, din Romani 16:1-2, era „diaconiță a Bisericii” și „de ajutor multora”.

Aceste modele de credință, mărturie și slujire au continuat în Biserica din zilele din urmă și au fost oficializate odată cu organizarea Societății de Alinare. Julie B. Beck, președinta generală a Societății de Alinare, ne-a învățat: „Așa cum Salvatorul le-a invitat pe Maria și

pe Marta din timpurile Noului Testament să participe la lucrarea Sa, femeile din această dispensație au misiunea oficială de a participa la lucrarea Domnului... Organizarea Societății de Alinare în anul 1842 a mobilizat puterea colectivă a femeilor și responsabilitățile specifice pe care le aveau în clădirea împărăției Domnului”.¹

Ne îndeplinim lucrarea noastră atunci când ne concentrăm asupra scopurilor Societății de Alinare: mărirea credinței și neprihănitii personale, întărirea familiilor și căminelor și găsirea și ajutorarea celor aflați în nevoie.

Vă mărturisesc că Societatea de Alinare a fost organizată în mod divin pentru a ajuta în munca de salvare. Fiecare soră din Societatea de Alinare are de jucat un rol esențial în îndeplinirea acestei lucrări sacre.

Silvia H. Allred, prima consilieră în președinția generală a Societății de Alinare.

Din scripturi

Ioel 2:28-29; Luca 10:38-42; Efeseni 1:10

Din istoria noastră

Sora Julie B. Beck ne-a învățat: „Noi știm prin profetul Joseph

Smith că Societatea de Alinare a fost o parte oficială a restaurării”.² Procesul restaurării a început cu prima viziune în anul 1820 și a continuat „rând după rând, precept după precept” (D&L 98:12). Când Societatea de Alinare a fost organizată în mod oficial la 17 martie 1842, profetul a învățat femeile despre locul lor esențial în restaurarea Bisericii. El a spus: „Biserica nu a fost niciodată organizată perfect până când femeile nu au fost astfel organizate”.³

NOTE

1. Julie B. Beck, „Îndeplinirea scopului Societății de Alinare” *Liahona*, nov. 2008, p. 108.
2. Julie B. Beck, „Îndeplinirea scopului Societății de Alinare”, p. 108.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 451.

Ce pot face eu?

1. Ce ajutor voi oferi surorilor mele în această lună, care să exemplifice credința ucenicilor lui Isus Hristos?
2. Ce învățătură a Evangheliei restaurate voi studia pentru a-mi întări mărturia în această lună?

Pentru mai multe informații, mergeți la www.reliefsociety.lds.org.